

ጣና የፈጠረህ አምላክ ይታደግህ!

ሰይጣን ልኮብሃል መጥምጦ የሚያደርቅ፤
እምቦጩን ብአዴን አረሙን ይህ አድግ፤
ነቃይ መቼም ጠፍጧል አምላክህ ይታደግ፡፡

ጣናን ለመታደግ ዶላሩን ሰብስበው፤
የት እንደ ደረሱ ጌታ ነው የሚያውቀው!

ታዝበህ ታዝበህ ጉድ ነው አላልክም ወይ፤
የጥበባት ገዳም ቅዱሱ ጣና ሆይ?

አማን ነህ ወይ ዓባይ? ጣናስ አማን ነወይ?
ይኸ ከይሲ ዘመን ሊያጠፋችሁ ነው ወይ?

ጨለማው ሳይነጋ የሰፈር መንደርህ፤
ለሱዳኖች ሸጡህ ፉል ሊያስቀቅሉብህ፡፡

ግርማ ሞገስ እያልን ቅኔ ብንዘርፍልህ፤
ቅናት ፈጥፍጧቸው ሸረቡ ሊያደርቁህ፤
ሰርቀው ተመስኖ ውስጥ ሸንኮራ አስመጠጡህ፤
እምቦጭን ቻዝ ብለው በውሻ አስነከሱህ፡፡

ግንድ ይዞ ይዞራል እያልን ብንስቅብህ፤
የቤት ጨዋታ እንጅ እውነት እንዳይመስልህ፤
እሙት ዓባይዋ ተሲሳይ በላይነህ፤
ታጥንታችን ፈልቀህ በሥራችን የዘርክ፤
አየር ተሸካሚ የደም ሴላችን ነህ፡፡

ተራሰጌ ጠልፈው ተግርጌ ቢያፍኑህ፤
ቄስ ጨስ የሆነ እለት በቀን ትፈታለህ!

አማን ነህ ወይ ዓባይ ጣናስ አማን ነህ ነወይ?
ውሀውን አጨሰህ ፍም ታጋሰላህ ወይ?

ዓለምን ሲፈጥር ይበል ይሁን ያለህ፤
እጁን እጥብ አርጎ ተጨንቆ የሰራህ፤
የእግዜር ዕደ-ጥበብ ረድኤት የቀባህ፤
እንዴት ባጀህ ግዮን እንዴት ነው ጣናኑ?

ሁለተኛው ወንዜ ሲል ያቆላመጠህ፤
ግዮን ዘኢትዮጵያ ብሎ የሰየመህ፤
ኤደንን አጠጣ ብሎ ያፈሰሰህ፤
ሥጋ መንፈሳችን የተላቆጠብህ፤
የቋጉሜ ሩፋኤል የተጠመቅንብህ፤
ዓባይ ግዮን እያልን ዘፍነን የማንጠግብህ፤
እንዴት ውለህ አደርክ እንደምን ሰነበትክ?

አንተ ስታጎርሰው እርሱም እሚያጎርስህ፤
የተጠላለፈው እትብቱ ተትብትህ፤
እንዴት ሰነበተ መንትያህ ጣናኑ?

ዘፍጥረት በምዕራፍ በአንቀጥ ያስቀመጠህ፤
ታሪክ ሥሎ ጥፎ ከትቦ የማይጠግብህ፤
ስንቱ ሲመራመር ሰምጦ የቀረብህ፤
ዓለም ረጅሙ ብሎ የሰየመህ፤
ተከፍቶ ተገልጦ የማያልቅ ምስጢርህ፤
ተምዘግዝገህ ስትዘል እሳት እሚወጣህ፤
ሙቀት ህዋሳችን እንዴት ነህ ዓባይኑ?

የኦሪትን ምስጢር በገዳም የያዘው፤
የሙሴን ጥላጦች በእምነት የጠበቀው፤

የሀዲስን ታምር እሚመስክረው፤
የኖህን ፍጥረታት አትርፎ እሚኖረው፤
የኢቶጵን ታሪክ ጠርዞ የያዘው፤
ብራናና ቅርሱ ጭንቅንቅ ያረገው፤
ያሬድ በወረቡ አንስቶ እማይጠግበው፤
እረኛ በዋሽንት እሚያንቆረቁረው፤
ጥበብ አመንጨቶ ባለም እሚያዘንበው፤
የጠበብቶች ባህር ጣናስ እንደምን ነው?

ጣና ታሚል ሲባል ተሰማሁ ጀምራ፤
መኖር ቀጥያለሁ እንቅልፌን አጥቼ፡፡

ጣሊያን በማፍያው ሊያጠቃ ያልቻለው፤
እምቦጭ በማን ተንኮል አጥምዶ ደፈረው?

እንግሊዝ ባስዋን ቀድቶ ያልጨረሰው፤
ፋሽሽትም በቦቴ ጭኖ ያልበጠቀው፤
ሰይጣን በምን መስኖ አፍስሶ አጎደለው?

ጣናን እምቦጭ ወሮ መጦ ሲጨርሰው፤
ሰይጣን በመስኖ ውስጥ አፍሶ ሲደፋው፤
አንተሳ ዓባይዋ እንዴት ልተርፍ ነው?

እንደተረዳሁት አንተ እንደምትለው፤
እምቦጭና መስኖ ጣናን ታደረቀው፤
መቀሌና ካርቱም ጨለማ ሊሆን ነው፡፡

እየሰማውህ ነው ሌላም መዘዝ አለው!
ዘፋኙ ሸላዩ ስንኝ ሊያጥረው ነው?

ገጣሚው ጠሐፊው ሳይንቲስት ፍላስፋው፤
እርሳሱ ዶልዱም ኮቢው ሊደርቅ ነው፡፡

ዘፍጥረት ለዳርዊን ቦታ ሊለቅ ነው፤

ኤደንም በርሃ ሰሃራን ሊሆን ነው፡፡

ጣና ኩልን ሆኖ ውበትን ታልቀባው፤
አንተ አዋዜ ሆነህ ጣምና ታልካንከው፤
ወረቡ ዘፈኑ እንጨት እንጨት ሊል ነው፡፡

እምቦጭ ነቃይ ጀግና እስቲወለድልህ፤
አረም አጥፊ ፋኖ እስቲፈጠርልህ፤
ቅርስ የሚያድን ካህን እስቲቀስስልህ፤
የፈጠረህ አምላክ ደርሶ ይታደግህ!

ይታደግህ! ይታደግህ! ይታደግህ!

ግንቦት ሁለት ሺ አስራ ሁለት ዓ.ም.